

Europæiske politimesterskaber i

"Vores" bus, hvis pilot under opholdet i Dnipropetrovsk var manden i den brune skindjakke. Han var absolut ikke bange for at få tidser eller buler i sit køretøj.

Holdet klar foran hotellet til endnu en 45 minutters dødsførelse igen - nem den ukrainske millionby.

Klar til at blive kørt til en gang let træning kort efter ankomst til det "2-stjernede" hotel Rossvet.

Den danske indmarch

Af Laust Kamgaard Nielsen, Sydøstjyllands politi.
Foto Finn Mortensen, Københavns politi.

Ved en hård udvælgelse blev Jesper Knak, Mads Hvilsom og Laust Nielsen udvalgt som aktive til stævnet. Peter Krægpøth var indhentet som træner. Vi havde i en artikel i DPIF bladet søgt efter flere deltagere, men Peter stjal under forberedelserne alt opmærksomhed i artiklen, og yderligere deltagelse udeblev. Yderligere deltog Finn Mortensen, holdleder og Jens Claumarch som delegeret. Ole K. Jacobsen var i den store sags tjenste udsendt af USPE som teknisk delegat, og havde derfor været i Ukraine før stævnet, og bundet de løse ender sammen, således mesterskabet blev gennemført i fin punktlig stil.

TIDSMASKINE, VÆGGELUS OG "NEJ HAT"

Tirsdag den 10. september 2013 mødtes vi tidligt om formiddagen i Kastrup og fløj via Wien til den Ukrainske industrihovedstad Dnipropetrovsk. Med et indbyggertal på mere end 1 million, forventede vi en farverig, moderne og kulturelt inspirerende metropol, men da vi landede, fandt vi en by, som var frygtelig forfalden, grå og slidt. Efter en MEGET grundig pas kontrol med tilstedeværelse af det lokale efterretningsvæsen, blev vi pænt modtaget af vores guide, kadetten Oleg og bataljonschefen for al narkoefterforskning i byen. Det var ret hurtigt tydeligt, at han bestemte, og Oleg blot var hjælper, som dog kun kunne hjælpe med et hjælpeløst engelsk.

Vi blev indkvarteret på vores hotel, som efter ukrainsk skala rangerer som et to- stjerned hotel – vi behøver ikke sige mere..... Ahh – vi er nødt til at nævne, at et par uheldige, men flinke nordmænd, fik en "fullbody" af værelsets væggelus. Til den interesserede læser, som har ledt efter en tripadvisor anmeldelse på hotellet, kan vi melde, at vi har lavet den første. Vi afsluttede første dag med en tur på svømmestadion for at pudse formen af. Et flot svømmestadion med alle de nødvendige faciliteter. Her fik vi et gensyn med mange af de svømmere, som deltog i 2005 og 2009. Dog kunne vi desværre konstatere, at Svetlana var gået på pension.

Vi kan roligt sige, at Ukraine ikke er helt med på beatet, og det blev ret hurtigt for meget for vores holdleder Finn Mortensen, som konstant havde sin "nej hat" på. Hatten blev dog rundhåndet lånt ud til os andre.

TIMESHARE OG JOKER

Onsdag var første stævnedag, men programmet bestod udelukkende af livredning, som vi af bitter erfaring valgte at springe over. Vi fik trænet og gjort klar til vores mange løb. Vores helt utroligt inspirerende og omtalte træner smed bomben, og han fik fiflet lidt med starttilladelse, således, at vi pludseligt var tilmeldt 2 holdkapper med træner Peter som jokeren. Det var

svømning

Laust Nielsen i vandet

klart, at det udløste en del protester, og nej hatten var igen på rundtur. Tyskland bemærkede intet, og vi slap for de sædvanlige officielle klager, og de to holdkapper var en realitet.

Vi deltog selvfølgelig i den obligatoriske åbningscermoni, der blev transmitteret live på Ukrainsk tv. Det var en storslået event, hvor der var flere spektakulære indslag, der omhandlede syncrosvømning, udspring, rulleskøjter, cheerleaders, sang og dans i et større koordineret show. Tilskuerpladserne var fyldte med unge politikadetter. Der er ingen tvivl om, at det var et seriøst projekt, og vi nød resultatet.

Vi havde egen minibus med chauffør, som under vores tur præsterede at køre en ny rute til og fra svømmestadion hver gang. Vi fandt aldrig ud af om det var for at snyde fjenden, eller fordi vores narkobetjent kunne få lejlighed til at beskrive de mange seværdige steder på ruten. Det hele endte i, at han foreslog en timeshare løsning med en pragtøjlighed i et lokalt sovjet betonbyggeri. Det kom som en fuldstændig overraskelse, at "nej" Finn straks bød ind på tilbuddet sammen med træner Peter. Aftalen endte dog med, at Finn skulle have lejligheden de første 15 år. Begge ser lejligheden som et investeringsprojekt.

Onsdagen endte med den første officielle klage fra Tyskland,

som ikke mente, at maden var af tilstrækkelig kvalitet eller mængde. Vi kunne kun erklære os enige, da Mads allerede var begyndt at hamstre et større forråd af ostebrød.

1. "RACEDAY"

Torsdag var det "raceday" for os alle. Jesper og Mads lagde ud med 50 fri og fik fine tider i 27,07 og 26,87, som rakte til en 23. og 21. plads. Mads svømmede 100 fly i 1:05.61, som gav en 13. plads. Laust svømmede 50 ryg i 29,35, hvilket rakte til en 8. plads med adgang til finalen. Derefter svømmede Laust 200 medley i 2:28,74, hvilket gav en 10. plads. En mælkesyre-måling efter medleyen havde med garanti været rekord. Vi sluttede med 4x100 fri holdkap, hvor Jesper svømmede flot under lydturen på et minut. Træner Peter, vores joker, overvurderede egne evner en smule, men præsterede fint. Vi blev placeret som nr. 10. Efter en frokost med tilhørende lur kørte vi igen en ny vej til svømmestadion. Undervejs blev de sidste praktiske detaljer på timeshareprojektet aftalt.

Finale afsnittet omhandlede bl.a. 50 ryg, hvor Laust deltog. Han svømmede en 1/10 del sekund langsommere end indledende, og endte med en tilfredsstillende 8. plads. Finale afsnittet var som de tidligere mesterskaber fyldt med helt utrolige resultater. Bl.a. 50 fri på 22,37, hvilket er godt et sekund fra verdens- »

Unge ukrainske politielever med faner

Vores "talk", var en godt 20-årig politikadet ved navn Ole, der udmærkede sig ved at kunne 5-6 ord på engelsk i svømmehallen sammen med træner og holdkapsvømmer Peter Krægpøth og delegat, Jens Graumarch.

Danmark sætter fra

Teknisk delegat og USPE's ansvarlige for svømning, Ole K. Jacobsen, DPIF.

rekorden og svømmet af en ukrainer, der blev nr. 3 ved VM i sommer. Derudover kan nævnes en vild finale i 4x100 fri, hvor Tyskland slog Ukraine i 3.23,32, hvilket er en tid der ville give en 10. plads til VM.

2. "RACEDAY"

Fredag startede med den meget specielle morgenmad, der dog nu var tilført tilbehør af honning og to store fede pølser til hver. Ikke ligefrem en bund, der holder til puls 200 et par timer senere.

På 2. "raceday" lagde Jesper ud med en 100 fri i tiden 0:59,71 og blev nr. 18. Mads svømmede 50 fly på 27,53, hvilket gav en fin 11. plads. Laust svømmede 100 ryg på 1:03,70 og fik en 6. plads og en fortjent tur i finalen. Jesper svømmede 400 fri på 4:50,39, hvilke rakte til en 9. plads. En super placering, som desværre akkurat ikke gav adgang til finalen. Vi svømmede slutteligt holdkap 4x100 medley. Vi havde jokeren i suppen, og han præsterede flot sammen med hele holdet, der kappede sekunder af de individuelle tider. Jokerens indslag gav pote og med racerbukser fra TYR, blev Tjekkiet og Frankrig knust, og vi havde nu endnu en finaleplads som nr. 8 i finalen på en bane ved siden af Norge. Humøret steg til et vildt niveau, og onkel Finn overvejede at efterlade sin "nej hat", og hoppede derefter i suppen for at fremvise sin velkendte bryststil, der ikke er set siden EPM i 2009.

Efter et hvil i hotellets wifi zone startede det sidste finaleafsnit. Igen var der total vild placeringskamp imellem Tyskland og Ukraine i kampen om at blive bedste nation. Hver eneste finale gav flotte kampe, hvor føringen konstant skiftede mellem de to nationer. De mange kadetter på tilskuerpladserne gav den hele armen, og taget på hallen løftede sig flere gange. Laust svøm-

mede sin finale i 100 ryg og beholdt sin 6. plads i en god tid på 1:03,57. Til slut var tiden kommet til finalen i 4x100 medley, hvor meget var på spil. Onkel Jens heppede vanen tro på os, og vi svømmede 3 sekunder hurtigere end om morgenen, og vi beholdt dermed vores 8. plads, som vi er meget tilfredse med. Vi fik klø af Norges unge hold, og vi så de fuldtidsprofessionelle fra Tyskland og Ukraine slås om den sidste medalje. Den samlede kamp endte med en ukrainsk sejr med +1 guldmedalje ned til Tyskland på 2. pladsen, og Rusland på 3. pladsen.

FESTIVITAS OG MÅSKE SIDSTE VERS.

Mesterskabet endte med en bustur med escorte og blå blink fra stadion frem til den sædvanlige fest, der denne gang var helt udsædvanlig overvældende med optræden af diverse kunstnere, taler, fyrværkeri mv. Vi har anslået festen til at koste minimum 12% af det ukrainske BNP. Festen udmærkede sig også ved, at en norsk kollega fik en næsten officiel udtalelse fra den ukrainske helt Igor Borysik, hvor han vist nok indrømmede, at han ikke var betjent.

Samlet set blev det til flotte præstationer, gode placeringer og 3 finalepladser i et et potent felt med mange unge svømmestjerner, VM medaljevindere og OL deltagere. Mesterskabet blev traditionen tro en uforglemmelig og fantastisk oplevelse af sport, politi og kammaratskab på tværs af de deltagende nationer.

Norge, der stadig er fuldt støttet af deres arbejdsgiver præsterede flotte resultater og havde 9 aktive med. Finland og Sverige manglede ved stævnet pga. af de samme problemer med tjenesteforhold og økonomi som vi oplever i Danmark. Stævnet havde færre deltagere end tidligere, og flere større nationer udeblev desværre. Vi kan kun opfordre til at træne frem til Hanover i 2017.